

temma issa-mees ollid need kaks tulliat. Kadri südda loi kema, ja temma wannemad wotfid nende terretamist ja nende winad illu-
faste wasto.

Zubba kandsid keik jöed ja järwed ja lum-
me kord kattis orrud ja maad. Kus wanter
söitnud seäl aias nüüd reggi ja saan, ja kus
lamba- ja kitse- tal hüppand ja hanne ja pardi
poeg viund, seäl seisid nüüd süggawad han-
ged; ja kus lapsed palia jallo mängind, seäl
mõus kuub ja kassokas, et roigas agga
praksus ja seinapall paukus. Sel õhtul
wasto pühhapäwa, kui keik tähhed hilgafid,
tullid Zani ja Kadri pulma woerad peio ja
neio kotta kokko, ja leidsid seäl lauad ja laua-
peälust walmis, et keik rõmoga maggama
läksid.

Agga kui teisel homikul peio poisid kulu-
tasid, et kirriko piddid minnema, siis ütles
Zani issa: „enne kui selle pühha tele lähhäte,
tahhame Jummalat palluda, et Temma in-
gel meie lastega olleks. — Istusid siis keik
mahha, ja temma laulis nendea sedda lau-

lo, mis selle Piibli-katekismusse rama-
tus 240 lehhe peält leitakse ja seddawisi
hakkab: „Ma tahhan üksnes Jumma-
last n. t. s.“ Ja kui se luggu sai lauk-
dud, tuli Zaan omma wannemattele Jum-
malaga jätna, ja nemmad õnnistasid tedda,
ja temma auwäärt issa ütles: „Sago sinno
lapsed nenda sinno wasto ollema, kui sinna
meie wasto olled õnuud!“ ja keik ütlesid õh-
kades: „andko Jummal sedda õnne iggaühhe
wannemale!“ Ja nüüd läks Zaan selle wai-
mo-kilbiga kattetur, omma hobbose selga, mis
jo hirmus ja kargas, ja peio poisid teine temma
teise pole, ja sajawannem ja sajaselts nende
järrel, et lummi karjus ja kabja raud praksus.

Ka Kadrit saatsid temma wannematte õn-
nistamissed kirriko; ja weel, kui ta omma
saatjattega kirriko sisse astus paistis temma
näo peält se eest temma süddame tänuo igga-
ühhe silma. Gest pühhad tundmissed touse-
wad süddamest ja ligutawad iggaühhe süd-
dant, et kergemelelinnegi tõssiüks jääb. Ja
kui sajawannem veigmehhega temma pinfi